

Пижо пакъ не разбра всичко и попита:

— Ами давали ли сж имъ да ядатъ месо или само чорба? Мене Милчовата майка ми дава чорба, а Милчо скришомъ ми дава и отъ месото.

Снѣжниятъ човѣкъ не отговори отеднажъ.

— Ти си глупивъ! — рече той следъ малко. — Само за ядене мислишъ, а не и за наука. Не ща съ тебе да приказвамъ. Не прилича на благороденъ египтянинъ като мене да приказва съ такъвъ прости котакъ като тебе!

Тия думи много оскърбиха Пижо. Той отново изду грѣбъ, изфуча, рече „мяу-у-у“ и се хвѣрли върху главата на снѣжния човѣкъ. Главата изведнажъ се заклати и падна заедно съ Пижо на земята. Пижо се уплаши и съ единъ скокъ се намѣри на черешата, отъ тамъ на стрѣхата, отъ стрѣхата на тавана, дето се заврѣ въ единъ старъ дюшекъ. Тамъ се успокои и заспа неусѣтно. На другия денъ се събуда много късно. Той погледна предпазливо отъ стрѣхата надолу. Видѣ, че вънъ е пекнало слѣнде и всичко се топи. Топѣше се и снѣжниятъ човѣкъ.

— Навѣрно си отива въ Египетъ, — помисли Пижо и се вѣрна въ кѫщи да яде.

Димитъръ Шишмановъ

БАБА МАРТА И МАЛЪКЪ СѢЧКО

Остарѣла баба Марта много,
та нозетѣ ѝ не я дѣржатъ, —
стане, седне, охка тя до Бога —
коститѣ я всѣкжде болятъ.